

været uden Betydning for Østersøfiskeriets Forbedring. Det Skøn, som her er optaget, maa efter Alt, hvad der saaledes foreligger, siges ikke at være til Fordel for Østersforpagterne, men tværtimod at være gaaet dem imod. Hvad der i dette Tilfælde — tror jeg — afgjort maa kræves, er, at det godtgøres, at de virkelig have truffet Foranstaltninger med Bekostninger, som have medført Forbedringer af Østersøfiskeriet. Dersom dette ikke er Tilfældet, vil det være høist urigtigt fra Statskassens Side at yde noget Vederlag til de Paagældende. Det er imidlertid ikke godtgjort i mindste Maade, hvæksen af Fiskeriet er blevet forbedret, eller engang at der er truffet Foranstaltninger dertil. Jeg kan derfor ikke slutte mig til dette Forslag og kan kun sige paa samme Maade, som den høitærede Finantsminister, at har man ifinde at give de paagældende Mænd en Gave. — nu ja, saa staar det selvfølgelig i Bevillingsmagtens Haand, men nogen Begrundelse deraf er der i Virkeligheden ikke givet. — Der er kun enkelte andre Punkter, jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord om. Under §§ 4 og 5 er der i Betænkningen astrøft forskellige Skrivelser og omtalt et Samraad ved Finantsministeren angaaende visse Skatteforhold. Jeg kan kun beklage, at den høitærede Finantsminister ikke har fundet sig foranlediget til tage Spørgsmaalet om Bygningsafgiften under Overveelse. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa denne Sag, men kun udtale min Beklægelse over, at den meget ærede Minister atter har studt dette Spørgsmaal fra sig. — Naar den Lante er bleven fremsat, at Petroleum burde fortoldes under en anden Position end den, under hvilken den er hængt, skal jeg tillade mig at minde om, at de Artikler, der findes opførte under Ole osv., ere vegetabiliske Artikler, og der har aldrig været ment Andet derved fra nogen af de Faktorer, der have behandlet Toldloven. Petroleum eller Stenolie har rigtig nok i Slutningen af Navnet „Ole“, paa samme Maade som Brændevin har i Slutningen af sit Navn „Vin“, men derved bliver Brændevin ikke Vin, og Petroleum bliver ikke Ole ved at kaldes Stenolie. Det henhører efter sin Natur og Beskaffenhed til Position 84, hvorunder nævnes Beg, Terpentint, Harpir, Asfalt, Jordbeg, Spødbeg og lignende Stoffer; der er saavel vegetabiliske som mineraliske Stoffer derimellem. Jeg kan ikke antage Andet, end at det er en vilkaarlig Opfattelse fra Administrationens Side, naar den har hængt Petroleum under Ole. Det har nu haft en meget stor finantsiel Interesse, idet Tolden af denne Artikel, siden Toldloven blev udstedt, er voget fra Tintet til henved 800,000 Kr. i Løbet af disse 7 Aar fra den 1ste Januar 1864. Men det kan jo nok gjøre en Finantsminister, der er saa søm over at opgive nogen Indtægt, han har faaet fat paa, betænkkelig ved at fortolde denne Artikel under en anden Position. Efterat

imidlertid den høitærede Finantsministers Opmærksomhed er henledt derpaa, tror jeg ikke, det er fuldkommen berettiget af den meget ærede Finantsminister at afserdige Sagen paa den Maade, at nu, efter at det er gaaet saa lange, skal det vedblive, til der kommer en ny Lov dertil. Nedgangen i Toldindtægten vil være meget betydelig. Nu fortoldes Petroleum med 2 Skilling pr. Pund, altsaa over 4 Dre, og det skulde efter Position 84 fortoldes med $\frac{1}{4}$ Skilling eller lidt over $\frac{1}{2}$ Dre. Altsaa $\frac{7}{8}$ af Tolden vilde blive sparet, hvis det blev hængt under den Position, hvor det efter sin Natur skal hænges. Jeg skal yverligere minde om, at gennem hele vor Toldlovgivning gaar den Grundtætning, at Varer ikke blive at hænges under den Position, hvortil deres tilfældige Navn henviser dem, men til den Position, hvortil deres Beskaffenhed henhører dem. — Endnu skal jeg kun tillade mig at omtale Spørgsmaalet om Nedsættelse med 8,000 Kr. til Medhjælperne ved Toldstederne. Saaledes som den meget ærede Finantsminister nu fremstillede Sagen, kommer den til at foreligge paa et fuldstændigt andet Grundlag, end vi hidtil have kjendt. Jeg tror ikke, at Folkethinget kan tage dette Spørgsmaal paa andet Grundlag end det, paa hvilket det er forelagt os gennem Anmærkningerne til Finantsloven, og paa hvilket Udvalget har maattet behandle det, og dette Grundlag medfører i ingen Henseende noget berettiget Krav for den høitærede Finantsminister paa denne Forhøelse. De Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordførers Side, skal jeg tillade mig at supplere dermed, at det er vel nominelt 11, men faktisk kun 7 Assistentter, der ere bleve inddragne ved Toldvæsenets Lønningslov ifjor, idet 4 Assistentter gjorde Tjeneste som Kontrolører og atter 1 Kontrolør Tjeneste som Overkontrolør i Kjøbenhavn. Disse fire Assistentter ere bleve erstattede ved tre Kontrolører og en Overkontrolør, og de gaa altsaa ud af Tallet. Det er kjendes af den høitærede Finantsminister i Anmærkningerne, og jeg har fundet det rigtigt at berigtige den ærede Ordførers Udtalelse i det Punkt uden at frygte for Misbilligelse deraf. Lønningsudvalget gav ifjor i sin Betænkning over Toldvæsenets Lønningslov Anvisning paa en hel Mængde Toldsteder, hvor der efter Udvalgets Formening kunde spares en Assistent. Det var paa to, tre Toldsteder af meget ringe Betydning, endog af allerringeste Betydning, som vare meget rigeligt forsynede med Personale; skjøndt Arbejdet efter Udvalgets Mening kunde besjorges i Virkeligheden med een eneste Person, var der 3, 4, 5 Personer ansatte ved saadanne Toldsteder. Udvalget foreskrev ingenlunde hvæksen i sin Betænkning eller Andringsforslaget, for hvilke Steder udtrykkelig Indskrænkningen skulde finde Sted, men det upegede disse til Valg og nedsatte Tallet til 7, og det er denne Nedsættelse, som den høitærede